

Zaaknummer 2012-T681 B

27 februari 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. R. Hebly.

1. De procedure

Op 11 november 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde de heer [naam]. De KLAC heeft de Aartsbisschop van het Aartsbisdom Utrecht geadviseerd de klacht gegrond te verklaren, voor zover het misbruik bestond uit het enkele malen (op verschillende dagen) vastpakken en betasten van klager door aangeklaagde en het door aangeklaagde tegen klager aanrijden. Wat betreft de verdergaande handelingen kon de klacht van klager niet tot een advies tot grondverklaring leiden.

Mr. R.A. Hebly heeft bij brief van 21 november 2014 (ingekomen op 24 november 2014) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 11 november 2014.

Mr. H. Anker heeft bij brief van 5 december 2014 (ingekomen 12 december 2014) namens aangeklaagde gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 23 januari 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen, nu het advies onvoldoende is gemotiveerd. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat door de KLAC in haar advies van 11 november 2014 een aantal stukken die namens klager zijn ingediend niet in de beoordeling van de klacht heeft besproken, terwijl deze stukken volgens klager wel degelijk bij de beoordeling van de klacht hadden moeten worden betrokken. Het gaat dan specifiek om de processen-verbaal van de verhoren d.d. 25 april 2014 van monseigneur [naam] en aangeklaagde en de verslagen van de bestuursvergaderingen van [naam] parochie uit 1983.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelend kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

Hetgeen de behandelend kamer met betrekking tot de waardering van het aangedragen “bewijs” als steunbewijs (onder punt 4.5. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelend kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd door klager, de kerkelijk gezagsdrager en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel over de waarde van het aan haar voorgelegde bewijs heeft kunnen komen. Het is voor de behandelend kamer niet noodzakelijk dat zij per aangevoerd “bewijs”, belastend of ontlastend, ingaat op de waarde van dit “bewijs”. Er is dan ook geen sprake van een motiveringsgebrek.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 27 februari 2015 door mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, voorzitter, mr. G.A.M. Stevens en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.